

ادعیه متفرقه برای امور مهمه و ثوابت عظیمه؛ ۱۰. قنوتات و متاجات نظماً و نثراً؛ خاتمه در عظمت معاصی شایعه.
چاپ: [تهران]، سنگی، ۱۳۳۳، رقمی، ۳۷۳+۱صص

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۲۴۳۳

آغاز: الحمد لله الحمید الحکیم الذی شرع لنا من حکمته سبیل الدعاء؛ انجام: اول ایجان دفع شر موش کن بعد از آن در جمع گندم گوش کن و ختم میکنم این عجاله را در اینروز ختم سال ... بر این وصیت از برای نفس خود و دو ولد عزیز خود محمد حسن و محمد حسین حفظهما الله تعالی.

خط: نسخ، بی کاف، تا: نیمه اول قرن ۱۴؛ مصحح توسط مؤلف؛ واقف: اسدالله علم؛ جلد: تیماج، ۲۱۰گگ، ۱۵ و ۱۶ سطر، اندازه: ۱۷×۱۰/۳سم [ف: ۱۵ - ۴۰۹]

● فاکهه الکاشف / شعر / فارسی

fākehāt-ol kāšef

کاشف، علی

kāšef, 'alī

بیشتر این دیوان در مناقب و مصایب حضرات معصومین علیهم السلام و مخصوصاً داستان واقعه کربلا و چگونگی شهادت حضرت امام حسین علیه السلام و اصحاب و یاران آن حضرت می باشد، با تخلص «کاشف» و نظمی سست. نامی که گفتیم کاتب به دیوان داده و باید تحقیق شود.

قیم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۱۰۴۱

آغاز: ابتدای سخن کنم یا هو xx هم بفضل عمیمت الا هو / بهذه الاسما شود تذکر xx تمام قرآن بقدرت هو
خط: نستعلیق، کاف؛ غلامرضا خوانساری طهرانی متخلص به معلم، تا: ۲۷ صفر ۱۳۴۶ق؛ ۱۸۵گگ، اندازه: ۲۲×۱۷سم [ف: ۳ - ۲۷۰]

● الفاکهه الکاظمیه للفرقة الامامیه / کلام و اعتقادات / عربی

al-fākaha-tul kāzīmīyyi lil-firqat-il imāmīya

سماهیجی، عبدالله بن صالح، ۹۱۰۷۶ - ۱۱۳۵ قمری
samāhījī, 'abd-ol-lāh ebn-e sāleh (1666 - 1723)

مختصری است در دفع مواردی که به گمان مؤلف از وساوس شیطانی است و منجر به صدور برخی از احکام احتیاطی خاص شده و مبنای این وساوس و احکام احتیاطی به سه مسأله بر می گردد: ۱. التزام به نجاست و تکفیر جمیع فرقه های امت از مخالفین مومنین؛ ۲. التزام به عدم عدالت در غیر امام و در غیر کسی که نصی خاص بر عدالت وی باشد؛ ۳. التزام به اینکه آب نجس قبول طهارت نمی کند. مؤلف که اخباری مسلک بوده این سه مسأله را خارج از شریعت محمدی (ص) و مخالف با اسلام و ایمان دانسته است.

کامل؛ خط: نسخ بشیوه ترکی، کاف؛ احمد بن لطف الله حسینی حنفی، تا: قرن ۱۱؛ در حاشیه اشعاری که از لحاظ لفظ و معنا به متن نزدیک بودند نوشته شده است؛ جلد: مخمل سرخ، ۱۸گگ (۱۵۱-۱۶۸ر)، ۲۱ سطر (۸×۱۵)، اندازه: ۱۹/۸×۱۲/۵سم [ف: ۲۹۷-۷۴۷]

● فاکهه الخلفاء و مفاکهة الظرفاء / ادبیات / عربی
fākihat-ul xulafā' wa mufākihat-ul zurafā'

ابن عربشاه، احمد بن محمد، ۷۹۱ - ۸۵۴ قمری
ebn-e 'arabšāh, ahmad ebn-e mohammad (1390 - 1451)

تاریخ تألیف: صفر ۸۵۲ق
مانند سلوان المطاع و کلیله و دمنه است و در ده «باب».
چاپ: بولاق، ۲۵۳ص، ۱۲۷۶ق؛ مصر، ۲۰۲ص، ۱۳۱۵ق؛ در حاشیه کتاب کلیله و دمنه، مطبوعات شرف، ۲۲۸ص، ۱۳۰۰-۱۳۰۳ق.

[جلبی ۱۶۳/۲؛ معجم المطبوعات ص ۱۷۳؛ الاوقاف العامة موصل ۱۸۲/۲ و ۱۱۰/۴]

۱. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۰۷۰۵

آغاز: من الجبال بیوتا و من البحر و مما ... الاتیان و قال تعالی انا عرضنا الامانة علی السموات و الارض؛ انجام: فانما المرء معروف بمن تبع.

خط: نسخ، بی کاف، تا: قرن ۸؛ افتادگی: آغاز؛ هدایی: محمد ایرانی، ۱۳۵۰؛ جلد: تیماج مشکى [الفائی: - ۴۲۳]

۲. تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ۱۸۷۱

خط: نسخ، بی کاف، تا: قرن ۱۳؛ جلد: تیماج، ۲۸۴گگ، ۱۵ سطر (۲۲×۱۳)، اندازه: ۲۱×۳۱سم [ف: ۵ - ۳۵۵]

۳. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۸۱۹۲

بی کاف، بی تا؛ انتقالی از کتابخانه پهلوی - مجموعه نوازی؛ ۱۶۴گگ، اندازه: ۲۹/۹×۱۷/۷سم [زیاته]

● فاکهه الذاکیرین و عروس الشاکرین / دعا / فارسی

fākihat-uz dākīrīn wa 'arūs-uš šākīrīn

بیرجندی، محمدباقر بن محمدحسن، ۱۲۷۶-۱۳۵۲ قمری
bīrjandī, mohammad bāqer ebn-e mohammad hasan (1860 - 1934)

تاریخ تألیف: ۱۳۱۳ق

مجموعه ای است در اعمال، اذکار و زیارات، مرتب شده در یک «مقدمه» («عظمت معاصی لسانیه») و ده «باب»: ۱. ثواب دعاء تلاوت قرآن؛ ۲. صفات داعی؛ ۳. اعمال یوم و لیله جمعه؛ ۴. اذکار صبح و مغرب و ظهر؛ ۵. در آنچه هر روز خونده شود؛ ۶. ادعیه حالات مکرره؛ ۷. ادعیه وقت بیداری و آداب تهجد و سجده شکر و مسواک؛ ۸. استحباب توسل به ائمه طاهرین؛ ۹.

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیست و سوم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران